

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 9.

Číslo 3. Červenec 2019

Vážení čtenáři,

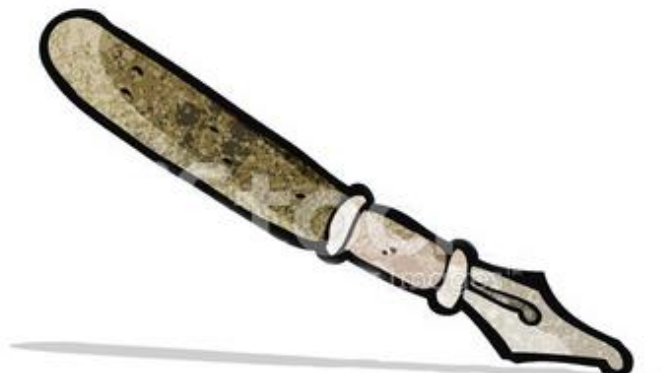
v minulém čísle jste měli vložen anketní lístek, kde jste se mohli vyjádřit k úrovni a obsahu našeho, vlastně vašeho, Heřmanického občasníku. Trochu jsme si od toho slibovali, že nám to pomůže v dalším pokračování. Zároveň jsme vám dali příležitost napsat, co se vám v obci líbí, nebo naopak nelíbí.

Za uplynulé tři měsíce se nám vrátily tři vyplněné anketní lístky, což je docela slušný průměr jeden lístek za měsíc. Bude-li to takto pokračovat, neboť anketu neuzavíráme a ta pokračuje dál, máme postaráno o práci na hodně dlouho.

V každém případě těm třem respondentům upřímně děkujeme, protože prokázali, že HO nejen čtou, ale mají i zájem na jeho dalším vydávání. Mimochodem, to mi nezávisle na anketě řekli někteří další občané osobně. A to je, byť trochu skromným, povzbuzením pro další práci našeho redakčního kolektivu. Ten se, jak si mohl pozorný čtenář v minulém čísle všimnout, rozrostl o další členku, Dášu Čadkovou, která nás bude provázet zajímavými místy Frýdlantska a jeho okolí.

V závěru tohoto úvodníku bych vás chtěl poprosit, abyste se pokusili navázat na ty první tři mušketýry a poslat nám vyplněné anketní lístky. Dost nám to pomůže. Pokud jste ty původní použili k jiným účelům, není problém vytisknout nové.

Váš redaktor Olda

Heřmanický Svazarm 6. část - střelecký klub

Prvořadým úkolem klubu střelců bylo získat opravdovou střelnici pro dlouhé malorážkové zbraně, která by měla potřebné parametry a odpovídala přísným předpisům pro sportovní střelbu. V obecním lese se nacházela střelnice, kterou vybudovali nacisté pro svůj dorost, Hitler-Jugend. Náš předseda a velitel SNB Burger navrhl upravit ji a požádal Krajský národní výbor v Ústí nad Labem o posouzení stavu a doporučení k její přestavbě. Po doporučení jeho odborníků jsme začali s přestavbou. Dělali jsme to dobrovolně a samozřejmě, jak to v tehdejší době bylo běžné, zcela bezplatně. Věděli jsme, že to děláme pro sebe.

Protože se mělo podle polohy objektu střílet směrem do obce, museli jsme především navýšit ochranný val. Jeden z bývalých vojáků Svobodovy armády nám z Dětrichova navozil na střelnici trámy ze zbořené stodoly, takže jsme museli hrdinně snášet posměšky nepřejících jako „Úderníci vozí dřevo do lesa“ a mnohé další. Jenomže účel světlí prostředky a podle toho jsme taky jednali. Nepotřebovali jsme jen tak nějaké dřevo, kterého bylo v lese habaděj, ale bytelné trámy. A když jsme odstranili staré nálety a starým pluhem zorali celý prostor od zděného domku k terčům, došel posměváčkům dech. Ale jen na chvíli. Začali si vymýšlet nové překážky. Například že nemohou v neděli dopoledne chodit v tom lese na houby. Měli jsme pro ně jasnou odpověď, že v neděli se nekrade, ať se jdou do kostela zpovídat, čím obci prospěli nebo hlavně neprospěli. I taková byla tehdy doba.

Po skončení prací jsme připravovali slavnostní otevření střelnice. Potřebovali jsme sehnat nezbytný nábytek, především stoly pro rozhodčí, velitele směny a řídícího střelby. Kromě toho také skříň na potřebné tiskopisy, terče a další potřeby a pomůcky. Měli jsme štěstí, protože novomanželé Petr a Jana Vaňkovi si pořizovali ve svém domku nové vybavení a všechno nepotřebné nám zdarma věnovali. Zbývalo jen vykopat jámu u cesty na kraji lesa a do ní postavit stožár. U něho se potom všichni při střelbách vždy zastavili a vzdali čest stoupající vlajce.

Před každými střelbami se sledovalo počasí, podle něhož se nastřelovaly malorážky. K přípravě muselo stačit 5 nábojů. Potom následovala položka 20 ran vleže na vzdálenost 50 metrů malorážkou s otevřenými mířidly. Teprve později se používaly zbraně ZKL s dioptrém neboli optickými mířidly.

Na střelnici byla zavedena přísná bezpečnostní disciplína. Byly stanoveny zásady, jimiž se museli řídit všichni bez rozdílu. Nikdo například nesměl sáhnout druhému na jeho zbraň, bylo nepřípustné na někoho mířit, a to ani nenabitou zbraní. Toto pravidlo ostatně platí dodnes. Také vlastní střelby měly stanoven přesný a neměnný postup. Řídící střelby vydal povolení k zahájení celé akce, velitel směny potom dal povel k nástupu střelců do střeleckých pozic. Od té doby nikdo z nich nesměl změnit polohu svého těla. Následovaly povely nabíjet! a pal! Po skončení palby museli všichni střelci sklonit zbraň a ukázat prázdnou nábojovou komoru. Teprve potom se šlo k terčům vyhodnotit výsledek střelby. Aby nemohlo dojít k nějakému, třeba i neúmyslnému, zneužití nábojů, byli vždy určeni tři členové oddílu, kteří měli jasné povinnosti. Jeden převzal z trezoru závěry pušek, druhý zásobníky a třetí, kterým byl většinou předseda klubu střelců, vydával střelcům náboje, což pečlivě zaznamenával do příslušné knihy.

To bylo něco k tomu, jak jsme s činností klubu střelců začínali. Měli jsme tehdy k dispozici 3 malorážky s otevřeným hledím a 3 kusy ZKM s dioptrém. Přihlásili jsme se do okresního přeboru družstev i jednotlivců, který se každoročně konal v Liberci. Pětičlenná družstva byla složena ze tří mužů, jedné ženy a jednoho dorostence nebo dorostenky.

Příště si povíme, jak se nám dařilo a jak to všechno skončilo.

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Milí čtenáři!

Tři měsíce utekly jako voda a zase vám přinášíme nové informace z našeho spolku. Co se asi událo? Kde všude byli naši sportovci? A jaké místo získali? Na to vše je jednoduchá odpověď, kterou se dočtete v tomto článku.

Pohodlně se usadte a věnujte nám pět minut vašeho času (dobře, tak možná u některých i dvacet minut, záleží na tom, jak moc rychle čtete). Zatímco vy si najdete brýle, já najdu kroniky (dvě), nalistuji stránky. A můžeme se společně pustit do výčtu akcí.

Mladí hasiči

Jako první soutěž byl **Krásnoleský víceboj**, který se konal 13. dubna. Na tuto soutěž jsme zvládli připravit tři týmy. A dva týmy starší. Skupina A získala 8. místo, trochu neuměli uzly. Skupina B získala 16. místo, tato skupina byla složená z menších dětí. A mladší žáci získali 16. místo, tuto skupinu tvořily převážně děti z přípravy.

Další soutěž byl **Velikonoční pohár**. Tato soutěž je vlastně požární útok speciál, tedy bez vody, na náměstí, na těch hrozných kostkách. Děti bojovaly 20. dubna, co jim síly stačily, a s časem 0:44:45 získaly 4. místo.

Starší žáci, jinými slovy pubertáči, museli absolvovat méně oblíbenou soutěž CTIF. Ta proběhla 4. května. Při této soutěži se sjedou sportovci z celého okresu Liberec, celkem letos bylo 22 družstev. Ale vraťme se k našim, štafeta 400 m překážek přinesla při prvním pokusu N, druhý byl sice platný, ale s chybami. Holt tlak byl silnější. Požární útok CTIF nebudu popisovat, jelikož by nám na to kapacita stránek nestačila. Co vám ale můžu říct s jistotou, udělali naši svěřenci moc chyb. Celkově se naše děti umístily na 21., ale v obvodu Frýdlant skončily na 5. místě.

11. května nás čekala soutěž **Štít města Frýdlant**. Disciplíny štafeta dvojic a požární útok. Při štafetách mladší udělali jednu pidi malou chybičku. Zato v požárních útocích šlapali na paty favoritům závodů. Mladší žáci zaběhli útoky za 0:35 a starší za 0:29. Čímž dospělým členům udělali ohromnou radost a všem spadla brada. Jenže i když byly útoky fantastické v součtu disciplín, v obou kategoriích obsadili 6. místa.

Vrcholem sportovní sezóny pro nás bylo **obvodní kolo hry Plamen**. To proběhlo 25. května. Soutěžilo se ve štafetě dvojic, 4x 60 m a již tradičně požární útok. Ovšem k plusovým bodům ještě přispěla kronika. I tak mladší žáci skončili v celoroční činnosti na 8. místě (po ZPV byli na 13. místě). Starší žáci v celoroční činnosti skončili na 7. místě (po ZPV byli na 7. místě).

Poslední soutěž před prázdninami proběhla v Dolní Řasnici a nesla název O pohár velitele SDH, ta proběhla 6. června. Soutěžilo se v požárních útocích a naši malí sportovci se umístili na krásném 6. místě.

Dále děti připravovaly nástěnku, zdobily máj nebo pomáhaly při umývání grilů po akci.

JSDH (jednotka sboru dobrovolných hasičů)

Dne 5. dubna proběhlo cvičení v ZŠ v Dětrichově. Téma cvičení - požár budovy. Proběhla evakuace dětí a učitelů.

Dne 8. června proběhlo mezinárodní cvičení v Kunraticích. Téma cvičení - vichr. Evakuace obyvatel a vytahování raněných.

Dospělí

Muži připravovali hranici a intenzivně pracují na vykácení prostoru pro budoucí rybník.

Ženy s pomocí silných mužů zajišťovaly občerstvení při čarodějnicích, CTIF, obvodovém kole hry Plamen, okresním kole hry Plamen, dětský den. Ale také jste je mohli zahlédnout jako technickou četu při Valdštejnských slavnostech ve Frýdlantu.

Mohli jste si všimnout, že naše máj měla dva věnce. Ano, jak předpokládáte, byl ukradený. Místo něj byl zanechán vzkaz:

„Dle tradice jsme vás připravili o věnec.

A tímto jsou vaše holky NAŠE!

HH“

A započali svou hvězdnou sportovní kariéru, a to 29. 6. ve Višňové, kde proběhla soutěž **O zlatou povodňovou lopatu**, kde se náš kádr umístil na úžasném 4. místě.

O pár hodin déle pak ještě absolvovali soutěž **O pohár starosty obce Kunratice** a zde utrhli 3. místo a zároveň v **okresní soutěži** obsadili 3. místo. Ani jednotlivci na **Floriánkově překážkovém běhu** nebyli pozadu. Michal Procházka si odvážel 2. místo a Tomáš Nikl 3. místo. Samozřejmě vše v kategorii muži.

Dorost

Dne 6.-7. dubna proběhla soutěž **Hala Jablonec**. Jednalo se o 100 m překážek. I naše malá víska měla svá želízka v ohni. V sobotu soutěžil Jára Kohout, ten získal 70. místo. A v neděli bojoval Jakub Hrnčíř, ale i Jára Kohout, tentokrát ale v kategorii muži SDH. Kuba získal 72. místo a Jára 87. místo. Na této soutěži jsme zažili i halový rekord, který činí 0:15, a není čemu se divit. Tento muž reprezentuje ČR na mezinárodních soutěžích v požárním sportu.

O týden později naši dorostenci bojovali na **Krásnoleském víceboji**. Opičí dráha, 100 m překážek (zde vládl Jára) a lano (zde vládl Dan), to vše bylo na ně připravené a museli porazit všechny. Monča získala 10. místo, Jára 4. místo, Dan 3. místo, Jirka 11. místo a Matěj 6. místo.

Dne 26. května proběhlo **okresní kolo hry Plamen dorostu**. Jára a Jirka se museli poprat s testy, 100 m překážek a dvojbojem. Jelikož je to celoroční činnost, tak k jejich výkonům byl ještě připočtený ZPV. Umístění: Jára 8. místo, Jirka 10. místo, Dan 11. místo, Kačka 14. místo.

Řízením osudu se Jára probojoval až na **krajské kolo hry Plamen** do Turnova. Tato soutěž proběhla 16. června a na tribuně byl i malý ostrůvek z Frýdlantska. Jára se na tuto soutěž dostal jen díky tomu, že okres Jablonec, Semily ani Česká Lípa nemají dostatek hasičských sportovců a z okresu Liberec soutěžící před Járou odmítli soutěžit. Soutěžící z Frýdlantska čekaly testy, dvojboj a 100 m překážek. Jára v krajském kole získal 6. místo.

TJ Sokol – cvičili jsme pro radost, pro zdraví – Dáša Judlová

Vítání občánků 1970-2019

V průběhu naší činnosti od roku 1970 jsme se zapojovali nejen do sportovní činnosti, ale také jsme podporovali společenské dění v obci. Dle oslovení MNV (Místní národní výbor) Dětrichov, později

1980 – zleva: J. Judl, J. Vaňková, J. Kublová (MNV)

OÚ (Obecní úřad) Heřmanice jsme se rádi zúčastňovali akce vítání občánků. Je pravda, že v některých letech setkání neprobíhala. Naše zastoupení a přivítání těch nejmenších je patrná například z daných fotografií. Od roku 2003 organizuje OÚ Heřmanice vítání těch nejmenších pravidelně.

Citlivě vnímáme narození všech holčiček a chlapečků. Za TJ se akcí zúčastňovali členové J. Judl, P. Vaněk, Z. Pavlíček, J. Vaňková a D. Judlová. Zapojovali jsme se jako podporovatelé.

1984

1985 – zleva: Z. Pavlíček, J. Judl, D. Maršounová (MNV)

Všem dětem a rodičům přejeme v životě hodně štěstí, spokojenosti, sportovních úspěchů, zdraví...

Ať máš často úsměv na tváři, Alenko, Sandro, Kristýnko, Moničko, Anežko, Mirečku, Pavlíku, Nikolko, Michalko, Filípku, Tobiasi, Natálko, Šimůnku, Barborko, Karolínko, Jakube, Honzíku, Pepo, Matyášku, Davídku, Adélko, Vojtišku, Ondřeji, Lilianko, Josefínko, Aničko, Sárinko, Štefánku, Mariánku, Larinko, Pavlíňko, Martínku!

2015

Výcvikové zařízení služební kynologie

1. ročník obranářské soutěže O pohár št. prap. Tomáše Procházky

Devatenáct soutěžících z celé republiky se v sobotu 30. března 2019 sjelo do VZSK Heřmanice, aby porovnali své síly v 1. ročníku obranářské soutěže nazvané **O pohár št. prap. Tomáše Procházky**. Přebor se rozhodl uspořádat organizační tým pod vedením R. Valy, M. Kobrče

1. ROČNÍK OBRANÁŘSKÉ SOUTĚŽE

O POHÁR ŠT. PRAP. TOMÁŠE PROCHÁZKY

30. 3. 2019

a J. Tomana na počest svého kolegy a kamaráda, který vloni na podzim tragicky zahynul při plnění svých bojových povinností v Afghánistánu.

Jednodenní soutěž se konala pod hlavičkou jak Celní správy ČR, tak i Armády ČR a role čestných ředitelů soutěže se ujali Ing. Petr Müller, ředitel odboru 33 GŘC, a brig. gen. MUDr. Zoltán Bubeník, ředitel Agentury vojenského zdravotnictví AČR. Čestnými hosty soutěže pak byli také rodiče a bratři Tomáše Procházky.

Příležitosti zúčastnit se tohoto speciálního

závodu využili jak psovodi se služebními psy z bezpečnostních sborů ČR, tak jejich kolegové z civilního sektoru. Závod, koncipovaný navíc poprvé v České republice za využití unikátního a divácky i závodnický atraktivního play-off systému, přilákal také velké množství diváků z řad odborné i laické veřejnosti.

Za vydatné pomoci přívětivého jarního sluníčka si mohli diváci vychutnat čtvero kvalifikačních disciplín, v nichž se obranní psi, většinou belgičtí ovčáci, ale také několik ovčáků německých a jeden pitbulteriér, museli ve ztížených podmínkách rychle, účinně a samostatně vyrovnávat s neočekávanými situacemi, řešit útok agresivních osob a chránit svého psovoda, přičemž součástí hodnocení jejich výkonu byla také ovladatelnost psovodem. Při disciplíně nazvané Přepad psovoda si pes například musel poradit hned se třemi figuranty, z nichž jeden dokonce sjížděl na laně ze stromu, a správně vyhodnotit jako cíl své obrany až třetího figuranta, který se do poslední chvíle schovával v plechové garáži a na psovoda nečekaně zaútočil s nožem v ruce. V další disciplíně, nazvané Zadržení osoby, která se snaží vyhnout střetu se psem, připravil figurant díky obratnému kličkování mezi čtyřmi plastovými židlemi a dvěma stolky, které neváhal použít ani dynamicky, psům také krušné chvíle.

Ani semifinále, v němž se utkalo čtrnáct psovodů, však nedalo psům a jejich psovodům vydechnout, útoku na figuranta totiž předcházelo zvládnutí asi stometrové vzdálenosti. Do závěrečného souboje

pak postoupilo na základě K. O. systému deset finalistů, kteří svými výkony připravili divákům skutečně dech beroucí podívanou. Nejen že se psi museli vyrovnat s tmou, která padla již před započítím finálového klání, ale po zdolání dvou bariér, naskládaných z kufrů, krabic a dalších předmětů, je ještě čekalo nepříjemné překvapení v osobě figuranta Jiřího Tomana, který na psy nepřestával útočit mimo jiné proudy studené vody z rozprašovače, což většině z nich působilo nepředvídaný šok.

Na stupních vítězů nakonec v této drsné obranářské soutěži stanuly dvě příslušnice něžného pohlaví. První místo obsadila Radka Vodová z Vězeňské služby ČR se psem Patem, těsně za ní se umístila Michaela Uchálová se psem Airbournem (civilní sektor), jako třetí skončil Pavel Petr se psem Messim z Vojenské policie.

Velké poděkování patří Obecnímu úřadu Heřmanice a SDH Heřmanice, kteří po celou dobu soutěže, tedy od rána až do tmy, zajišťovali nejen pro soutěžící a organizátory, ale také pro velký počet návštěvníků nápoje i chutné občerstvení. Vážíme si funkční spolupráce s obecním úřadem, SDH Heřmanice i občany naší obce a těšíme se na další společně organizované akce.

Martina Strnadová

Z disciplíny nazvané Likvidace výtržnosti

Heřmanické kukátko

První červnová neděle patřila dětem. Klobouk dolů všem, kteří se podíleli na této akci, neboť byli pařáky. Hasiči se postarali o občerstvení a pitný režim. Dětem se nabízelo ovoce při akci. Díky laskavým sponzorům měly děti dosti sladkostí, nějakou hračku, něco pro radost. Nejvíce děti těší moře pěny, ve které dělají různé blbinky. Kdo chtěl, mohl posedět ve stínu na lavicích a dát si něco dobrého. Úkolů bylo deset. Nechyběla střelba ze vzduchovky, stříkání na plechovky či házení a skákání, motání či poznání, běhání atd.

Tipy na výlet pro rodiny s dětmi

V Liberci je nová HOP Arena – trampolíny. Szklarska Poręba v Polsku nabízí vodopády a jiné. Dostanete se tam z Nového Města. Rozhledna ve Frýdlantě nabízí nápoje a něco na mls o víkendu. Příjemná procházka, hezké zastavení, dětské prvky na hraní.

Informace pro turisty

V Česku funguje zhruba 30 regionálních turistických karet. Za 50 Kč. Lidé tak získají různé slevy při vstupech na různá místa. Tuto kartu lze pořídit v infocentru ve Frýdlantě. Podají vám i veškeré informace k ní.

Jaro jsme s klubovými aktivitami věnovali hodně přírodě. Jistě že jsme nejvíce pracovali na zahradách vlastních, ale odskočili jsme si i k těm rostlinám, které si samy pomoci nemohou. Bleskovou akcí, co do vymýšlení, příprav i samotné realizace, bylo „**stěhování sněženek**“. Nikoliv do teplých krajín, ale z lesa v Kristiánově, kde donedávna rostly u cesty, do stinného parku u hlavní silnice na začátku vesnice. Na jaře došlo k vykácení velké části lesa a květinám hrozilo rozorání během prací, které budou následovat na stavbě retenčních nádrží. Stačily čtyři páry rukou a během dvou hodin jsme cibule vyryli a přestěhovali. Posilovnu nahradily jakékoliv snahy vyhloubit jamky v kamenitém terénu, pro vodu jsme slanili do potoka. Doufejme, že se sněženky ujmou a příští rok budou vítat u dřevěné cedule.

U přírody jsme zůstali ještě jednou. Uspořádali jsme **výměnu sazenic rostlin** všeho druhu pod názvem **Spokojená zahrada**. S nápadem přišla Alča Lennertová a skoro rok zůstal ležet, ale letos jsme to stihli. Účastníků nebylo mnoho, ale ti, kdo si dali tu práci s přípravou sazenic, rozhodně nelitovali. Vyměnili jsme si více než dvacet druhů bylin, zeleniny, květin, léčivek a další potřebné jsme si ještě domluvili. Už teď sbírám inspiraci na příští rok, protože „zahrada“ se bude **opakovat jistojistě každý rok**. Myslete na to a přidejte se se svou nabídkou, ale i poptávkou. Nejenom že nebudete muset spoustu rostlin kupovat na trzích a v zahradnictvích, ale hlavně řada druhů ani koupit nelze, to se musí vyměnit :-).

Zatím posledním počinem byla zkušební **brigádka v knihovně**. Protože naše setkávání nemusí být ku prospěchu jen účastníkům, ale hlavně bychom měli být užiteční i jinak, rozhodli jsme se přizvat veřejnost do knihovny a přispět k zachování dobrého stavu knih. Budete mít příležitosti ještě několik, tak se nebojte, že jste to nestihli :-). Možná bude na podobné výzvy příhodnější podzimní a zimní čas. Trochu se nám pondělní termín setkal s dalšími povinnostmi, takže jsme s knihami stále ještě na začátku, ale příště a přespříště a... už skutečně knihám pomůžeme. Mimochodem, ono totiž **zabalit knihu**

není jen tak...

Z plánovaných akcí už teď můžeme zveřejnit profi **dřevodílnu** opět pod vedením truhláře Milana, který si připravuje naprosto skvělé věcičky. A jak už mnozí z vás víte, velmi ochotně vám pomůže si je vyrobit. Dřevodílna proběhne v srpnu během řezbářského sympozia, ale jen během jednoho dne, tak si pohlídejte termín. Budeme jej zveřejňovat opět na **vývěsních plochách** a na **webu obce**.

V září chystáme druhou „**sousedskou spižirnu**“ – výměnu zavařených dobrot. A také přineseme naprostou raritku. Jedno z budoucích promítání ve **Filmovém klubu V Podkroví** přeneseme poměrně výrazně do minulosti a budeme promítat na diácích, pěkně diapromítačkou, na staré plátno. Téma neprozradím, ale **stáří snímků je řekněme takřka šedesát let!**

Krásné léto!

Za SPOK Simona Benešová

Zajímavá místa Frýdlantska a jeho okolí

Stará poutní cesta

V dnešním putování se podíváme do skalnatých severních svahů Jizerských hor, kudy ke klášteru v Hejnicích vedlo hned několik poutních cest, Stará, Nová a Slezská. Stará poutní cesta je nejstarší, dosud zachovalá a spojuje již zmíněné Hejnice s Raspenavou a Oldřichovem v Hájích.

Díky dobrému turistickému značení ji najdeme celkem snadno. Od vlakové zastávky v Oldřichově v Hájích vede modrá turistická značka přes Oldřichovské sedlo a až ke klášteru měří 9,5 km, s převýšením 340 m převážně z kopce.

Doba jejího vzniku je neznámá, ale prokazatelně existovala již v 16. století, kdy se stal majitelem frýdlantského panství Albrecht z Valdštejna. V roce 1634 se švédská vojska zmocnila Frýdlantu a plenila i okolní krajinu včetně hejnického kostela. Po vraždě Valdštejna v Chebu se majitelem panství stal katolický rod Gallasů, který se postaral o rozvoj a znovuzrození tohoto poutního místa v Hejnicích. V roce 1692-1696 byl za Františka Ferdinanda Gallase vybudován poutní klášter se čtyřmi budovami do pravidelného obdélníku a později byla dostavěna i hrobka Gallasů. Celý církevní komplex byl následně předán do správy františkánskému řádu a právě v této době byla pravděpodobně Stará poutní cesta používána nejvíce, o jedné pouti proudilo do kostela až 7 000 věřících za hejnickou madonou (ročně až 80 000).

Poutní cestu dodnes lemují kapličky a boží muka. Jedním z nejstarších dochovaných v celých Jizerských horách je pomník v Oldřichovském sedle, kterému se říká U zabitého mládence. Byl

postaven na památku kovářského učně z Hejnic, který tu byl při své cestě k rodičům ubodán neznámým útočníkem.

Asi v polovině poutní cesty stojí takzvaný Masarykstein, jak ho lidé v době jeho vzniku pojmenovali, dnes známý pod názvem Kámen osvobození. Je to jeden z deseti připomínek vzniku Československa, který byl postaven v Jizerských horách a u příležitosti 95. výročí jeho vzniku i pěkně opraven.

Poutníky na této poutní cestě už neuvidíte, ale zajímavých žulových skalních útvarů, které lemují cestu, je tu nespočet.

Dobře jsou viditelné hlavně brzy na jaře, kdy se ze zimního spánku teprve probouzejí bukové lesy a pomalu se zbarvují do svěže zelené barvy.

Zato podzimní procházka za slunného počasí nabízí přímo ohňostroj barev z bukového listí, stačí jen vyrazit a o krásný zážitek je postaráno. Tak na viděnou v našich krásných Jizerských horách.

Dagmar Čadková

Rozhovor

Milí čtenáři,

v lednovém čísle jsem vám slíbil rozhovor s panem **Milošem Rážem**. Shodou několika okolností se mi to nepodařilo splnit v dubnovém vydání, takže se vám s veškerou pokorou omlouvám a přicházím s ním v tomto čísle. Povídání se sympatickým padesátníkem bylo nesmírně zajímavé a já věřím, že zaujme i vás.

Pane Ráži, můžete mně i čtenářům říci, jak jste se k tak náročnému koníčku dostal?

Doma jsme měli králíky, co já pamatuji, vlastně od malička. S vlastním chovem jsem ale začal až po vojně. Pořád to ale byl chov pro maso. Obrat nastal, když jsem jako předák ve Frýdlantských strojárnách přijal do teplárny bývalého vedoucího pracovníka Tiby a Juty, který po zrušení obou fabrik hledal zaměstnání. Ten mě začal systematicky přesvědčovat, abych se začal věnovat chovatelství. Nakonec se mu to podařilo a já se přihlásil do organizace Českého svazu chovatelů ve Frýdlantě. To bylo v roce 2010. A chytlo mě to pořádně.

A jsme u další otázky. V jedné místnosti máte skoro všechny stěny zaplněny poháry, diplomy, medailemi. Mohl byste nám trochu přiblížit, za co to všechno je?

Já se od počátku věnuji hlavně chovu králíků, a to velkých světlých stříbřitých. S nimi jsem dosáhl největších úspěchů. Vyjmenovat všechny, na to bychom asi potřebovali mnohem víc času, takže se zaměřím na loňský rok. Vloni jsem se zúčastnil výstav v Jičíně, Turnově, Chrastavě, Pihelu, Raspenavě, Kostelní Lhotě, Českém Dubu, Višňové, Frýdlantu, Lysé nad Labem a v Týništi nad Orlicí. Zvláště o posledních dvou bych se rád zmínil podrobněji.

V Lysé nad Labem se konaly dvě výstavy, z toho jedna celostátní ve dnech 23.-25. 11. Na ní bylo vystaveno 6 227 zvířat, z toho 3 000 králíků. V kategorii středních plemen byla největší konkurence právě u velkých středních stříbřitých, kterých bylo vystaveno celkem 180. A mně se podařilo právě zde, po osmi letech chovu, získat titul mistr ČR, který mi vybojovala jedna ze tří kolekcí králíků. Jednu kolekci představují vždy čtyři borci.

V Týništi nad Orlicí se konala česko-slovenská výstava a ta pro mne byla nejdůležitější. Byla to takzvaná klubová výstava, která se týkala výhradně mého plemene velkých středních stříbřitých. Vystaveno bylo 480 králíků od 47 chovatelů z Čech a Slovenska. A moji krasavci obsadili s 95,0 body druhé místo jako kolekce. Ty jsou na této výstavě pouze tříčlenné. Kromě toho jsem měl druhou nejlepší samici s 96,5 bodu a druhého nejlepšího plemeníka s 96 body. S celkovým součtem 287,5 bodu jsem skončil na 2. místě.

Ted' jste mi právě nahrál na další otázku. Jak je to s tím hodnocením a bodováním?

Kritéria hodnocení jsou velmi přísná a pro laika poměrně složitá. Posuzuje se nejen vzhled, tedy jak se komu dotýčný šampion líbí, ale posuzuje se celkem 7 pozic. Kromě typu to je například tvar, srst

a další kritéria, ale nechci čtenáře zatěžovat přílišnými podrobnostmi. Za pozornost snad stojí, že králíci se před výstavou učí i správný postoj.

Porotu na výstavách tvoří takzvaní posuzovatelé, jimiž nemůže být jen tak někdo. Jsou to lidé s vysokoškolským vzděláním a minimálně pětiletou praxí v oboru. Každý z nich posuzuje jiného jedince. Maximální možný počet přidělených bodů je 100, ale toho zatím, podle mých poznatků, nikdo nedosáhl.

Kromě králíků jsem ale u vás viděl i zajímavé slepičky. S těmi také jezdíte na výstavu?

To jsou takzvané hedvábničky. A nejen že s nimi jezdím na výstavy. V roce 2015 jsem s jednou z nich také získal titul mistr republiky. Váže se k tomu i trochu kuriózní příhoda. Čtrnáct dní před onou výstavou si budoucí šampionka převrhla pitítko a ve vzniklém bahništi se celá pěkně zašpinila. Musel jsem ji umýt a následně i vyfénovat, což se dělat nemá. Ale co mi zbývalo? Po vyfénování jsem slepičku hezky vyčesal kartáčkem na zuby, který jsem našel v koupelně. O něco později se moje snacha sháněla po speciálním kartáčku na zuby, který si přivezla bůhví odkud. Všechno ale dopadlo dobře. Slepička vyhrála a já jsem sehnal kartáček nový. Po soutěži jsem se

kolegům přiznal, že jsem šampionku fénoval a proč. Oni se jen ušklíbli a řekli, že to dělají běžně.

Jaké jsou vztahy mezi soupeři chovateli na výstavách, jsou korektní?

Nejen korektní, jsme všichni dobří přátelé, vzájemně se uznáváme a předáváme si poznatky a zkušenosti. Za ty roky jsme navázali mnohá přátelství, a to nejen v Česku, především na Slovensku, ale také v Německu, Francii. Po skončení výstavy si dokážeme posedět na společném večírku, kde nikdy nechybí dobrá nálada.

Podle toho, co jsem u vás v kotcích viděl, máte určitě spoustu práce obstarat všechny vaše miláčky. Zbývá vám čas ještě na něco jiného?

Ted' už moc ne, ale předtím jsem od žáků skoro čtyřicet roků chytal ve fotbale za Sokol Dětřichov. Taky jsem trénoval žáčky. Už se to ale nedá všechno stihnout, i když mě zkoušeli přemluvit, abych ještě vydržel. Kromě toho mám za sebou operaci a musím se starat o bratra, který se po tragické nehodě o sebe nedokáže postarat sám.

Váš koníček ale určitě není levná záležitost. Jak to zvládáte?

No, to určitě není. Tak třeba účast na jedné výstavě přijde zhruba na pět tisíc korun, krmení tak tři tisíce měsíčně, veterinární prevence, která je naprosto nezbytná, taky něco stojí. Kromě toho je nutné obnovovat chov, což taky není za babku. Jeden takový králík z Německa přijde až na stovku, ovšem v eurech.

Jak váš koníček zvládá vaše rodina?

Mám štěstí, že manželka se zamilovala nejen do mě, ale taky do holubů, konkrétně holubů kudrnáčů. Ale na to se musíte zeptat jí.

Děkuji za zajímavý rozhovor a přeji vám hodně úspěchů nejen v chovatelství, ale i v dalším životě.

oba

Od našich čtenářů

Houbařská etiketa

Nejraději chodím do lesa sám. Les i požitek z hub vychutnám jaksepatří, jen když mě nikdo neruší. Neznám větší hrůzu pro houbaře, než je rodinka s kupou dětí, která se vyrojí z auta, začne pokřikovat a ničit všechny houby, které neznají. Seřadí se do rojnice a zůstane po nich jenom spoušť. Poházené odpadky, rozšlapané houby, a to jedlé i jedovaté. Zkrátka hrůza!

Potkat se s osamělým houbařem, to je jiná písnička. Většinou se vám vyhne, a pokud na něho narazíte, ukáže vám svůj košík, prohodí pár zdvořilých frází a jde si svou cestou.

Jestliže nějakou houbu našel kolega, nesluší se jít hned k němu a šmejdít kolem. To místo již podle houbařské etikety patří jemu. A když přejdete kousek dál, určitě také něco najdete. Vždyť přece rostou, ne?

A co na závěr? Nemyslete si, že jenom vy máte své místo. Znají je určitě i ostatní houbaři. Záleží jenom na tom, kdo přijde dřív.

Tak do sezony, teď už podzimní, přeji mnoho houbařských úspěchů.

František Čermák

Recept dle babičky Procházkové (ta, co bydlela nad Jirsákovými v chaloupce, která zázrakem přežila povodeň):

Nakrájenou cibuli osmahneme na oleji, přidáme očištěné a pokrájené houby a s kmínem, solí a pepřem dusíme 10 minut. Uvařené a omaštěné těstoviny rozložíme na talíři do věnce. Doprostřed navršíme dušené houby, které posypeme nasekanou petrželkou nebo koprem.

Dobrou chuť!

Zajímavosti

CHKO a NP České republiky

Krkonošský národní park (KRNAP)

NKP	- národní kulturní památka
NPR	- národní přírodní rezervace
PP	- přírodní památka
NPP	- národní přírodní památka
MPR	- městská památková rezervace
KP	- kulturní památka
CHKO	- chráněná krajinná oblast
NP	- národní park
PR	- přírodní rezervace

Národní park byl vyhlášen v roce 1963 a má rozlohu 550 m² (na české straně). Rozkládá se ve dvou krajích, Královéhradeckém (okres Trutnov) a Libereckém (okresy Semily a Jablonec nad Nisou). Na severu tvoří státní hranici s Polskou republikou. Samozřejmě Krkonoše sahají až do Polska a obě části mají stejnou nejvyšší horu. Ochranné pásmo se táhne od Žacléře až k Mladým Bukům, Rudník, Vrchlabí, Jilemnice, Vysoké nad Jizerou až po Kořenov.

Nejvyšší horou je Sněžka s nadmořskou výškou 1 602 m n. m. Díky této výšce se tomuto pásu jinak říká alpinská tundra. Sněžka má tvar trojhranné pyramidy, na ni se dostanete lanovkou z Pece pod Sněžkou (zde najdete i bobovou dráhu) s mezizastávkou na Růžové hoře, kde musíte přestoupit. Ještě donedávna tu byla sedačková lanovka, dnes už jsou kryté kabinky. Protékají tu řeky Úpa, Černá Desná, Bílá Desná, Kamenice, Jizera a Labe.

Dál, co můžete vidět, je Obří důl, ten byl vytvořen z tání ledovce. Této prohlubni se odborně říká kár.

Je tu ještě Šimonova chalupa, je to jediná chalupa v NP bez elektřiny a má jedinečnou zachovalou architekturu.

Pokud jste odvážnější, tak můžete navštívit Janské Lázně (je tu kolonáda a lázně), kde si můžete zapůjčit koloběžky, a odtud se vydat poměrně strmou stezkou až k počátku Stezky korunami stromů Krkonoše. Nebo pokud bude volno, můžete zaparkovat přímo u stezky. Délka celé stezky je 1,511 km ve výšce 24 metrů nad zemí. Věž má výšku 45 m od podzemí až na vrchol a je plně bezbariérová. Dolů z věže můžete jít nebo vyzkoušet jízdu na tobogánu, který je dlouhý 80 m. Po cestě máte 6 zastavení se zajímavostmi Krkonoš. Slavnostně otevřena byla v roce 2016 za doprovodu kapely The Tap Tap. A můžete jí zhlédnout i v jejich videoklipu. Stejnou stezku najdete na Lipně, jenže ta krkonošská je třetí v ČR.

Krkonoše jsou ale také rájem ski areálů a velice přitahují lyžaře. Tak hurá na běžky, sjezdovky, kolo nebo koloběžku a vychutnejte si krásy NP Krkonoše.

Zdroj: pořad ČT Návraty k divočině

CHKO Broumovsko

Nachází se na Broumovské vrchovině. Má rozlohu 410 km², nejvyšší horou je Královecký Špičák s nadmořskou výškou 881 m n. m. Broumovsko bylo zapsáno do CHKO v roce 1991. Celá krajina je pokrytá pískovcem a je rájem horolezců. Protéká tu řeka Metuje.

Za prohlídku stojí místní lidová architektura, tu naleznete v Broumovské kotlině. Tomuto stylu se říká **francký dvorcový statek**, který sem na počátku 13. století donesli durynští kolonisté. Dnes tyto domy spravují převážně chalupáři. Najdete tu i překrásné roubenky.

Pokud máte rádi vyhlídky, tak na Broumovsku jich je hned několik. Mezi ně patří třeba vrch Hvězda na Broumovské stěně. Je to poutní místo - a proč? Jelikož na jejím vrcholu je postavená barokní kaple Panny Marie Sněžné. Její půdorys je ve tvaru pěticípé hvězdy, postavil ji Kilián Ignác Dientzenhofer v letech 1732-1733. Naleznete tu i zachovalý nejstarší turistický ukazatel. Odtud pak můžete jít k chatě Hvězda na malé občerstvení. Chata byla postavena v letech 1854-1856 a je ve švýcarském slohu. Je tu ještě jedna zvláštnost. Majitel má ochočenou bachyni jménem Beruška, která miluje společnost, ta hlídá celé okolí, ale není sama. Pokud mi nevěříte, sami se jedte podívat.

My se ale teď vydáme do Adršpachu. Zde se nachází skalní město, to si můžete v klidu projít od městečka Adršpach po zelené turistické značce. Celý okruh je dlouhý 3,5 km a trvá zhruba 3 hodiny. Každá skála má nějaké pojmenování - Starosta, Starostka, Milenci, Sloní náměstí nebo Homole cukru, tento útvar je na špičce a děti ji podpírají, aby nespadla. Chvillemi stoupáte po poměrně strmém terénu, někdy musíte stoupat po žebřících, ale výhled stojí za to.

Na začátku Adršpachu jste ale mohli zahlédnout modrou turistickou značku a směr k zatopenému pískovcovému lomu s názvem Pískovna. Právě toto místo se objevilo v pohádce Třetí princ, Princ a Večernice nebo Z pekla štěstí. Ročně toto místo navštíví přes 300 tisíc lidí.

Ale vraťme se zpět na konec zelené. Na tu navazuje žlutá turistická značka a ta nás zavede ke Stříbrnému pramenu a Malému a Velkému Adršpašskému vodopádu, který má výšku 16 m. Dál tu narazíte na pramen Ve Skalách a Adršpašské jezírko, kde vás za nějaký ten poplatek i svezou na loďce. Touto cestou ještě navštívíme vlčí rokli s vodopádem a pomalu se dostáváme do Teplických hor.

Pokud chcete vidět celé panorama, musíte se vydat na Křížový vrch. Na jeho vrcholu je železný kříž z roku 1857 s plastikami sv. Anny, Josefa a Jana Nepomuckého. Cestou nahoru uvidíte unikátní křížovou cestu ze 17. století na litinových destičkách.

Teplickými horami vede naučná stezka Teplickými skalami, ta je dlouhá 6 km. Najdete tu různé jeskyně, zříceninu hradu Střmen, skály Tsunami, Holoubek a další. Teplické hory jsou o něco náročnější a dobrodružnější.

Navštívit můžete taky město Božanov. Zde najdete barokní kostel sv. Marie Magdalény. Všechny kostely na Broumovsku mají jednu zvláštnost, všechny směřují k církevnímu centru a tím je Broumovský klášter (založen 1322), který si taky nesmíte nechat ujít, má ohromnou barokní knihovnu. V okolí je celkem 9 kostelů, jejímiž autory jsou Kryštof a jeho syn Kilián Ignác Dientzenhoferové. Tomuto uskupení se říká Broumovská skupina kostelů.

Na Broumovsku můžete najít i rozhledny, jenže některé nesplňují svůj účel, jelikož jsou zarostlé. To se ale nedá říct o nově postavené rozhledně Čáp s nadmořskou výškou 786 m n. m.

Nakonec se podíváme do Bezděkova nad Metují. Tato ves je umístěna nad řekou, v parných létech je tu nedostatek vody pro dobytek. V roce 1862 ale přišli s nápadem, na místních mokřadech (což je převážně na jaře) vytvořili skalní sklípky, kterým se říká „haltýř“. Je to taková studánka pro dobytek s dostatkem vody. Pokud se chcete napít, tak pouze zjara, kdy voda cirkuluje.

Poslední zastávkou je Ostaš, stolová hora. Proč stolová? Protože má seříznutý vrchol a vypadá jako stůl. Ostaš se tyčí nad městem Police nad Metují. A cestou na vrchol můžete narazit na řecký kříž, který pochází z roku 1501, jinak se mu říká smírčí kříž. Naleznete ho mezi Českou Metují a Policí nad Metují.

Na Broumovsku můžete taky najít fosilie, ale ne živočichů, ale dřeva, to si také můžete odvézt domů.

Naleznete tu mnoho pramenů, různých skalních útvarů, dokonce i jeskyni loupežníka Lotranda, podle kterého byla napsaná pohádka. Neprozradím, kde to je, to už je na vašem bádání a hledání.

Ještě můžete navštívit Kočičí skály nebo stolovou horu Korunu, ale pozor, ve zdejších labyrintu se můžete i ztratit.

Zdroj: pořady ČT - Klenoty naší krajiny a Krajinou domova

1) Český ráj	11) Pálava	21) Brdy
2) KRNAP	12) Podýjí	22) Český les
3) Broumovsko	13) Žďárské vrchy	23) Slavkovský les
4) Orlické hory	14) Železné hory	24) Kokořínsko a Máchův kraj
5) Jeseníky	15) Blaník	25) České středohoří
6) Litovelské Pomoraví	16) Třeboňsko	26) Labské pískovce
7) Poodří	17) Blanský les	27) České Švýcarsko
8) Beskydy	18) Šumava	28) Lužické hory
9) Bílé Karpaty	19) Český kras	29) Jizerské hory
10) Moravský kras	20) Křivoklátsko	

Informujeme

Obec Heřmanice vás zve na 11. ročník akce

ŘEZBÁŘSKÉ SYMPOZIUM

13.-17. 8. 2019

v Heřmanicích u kulturního domu

Své umění zde předvedou
řezbáři a kováři.

Pro děti a dospělé bude připravena
tvořivá díla a herna.

V sobotu 17. 8. v podvečer proběhne vernisáž všech
vytvořených děl a pobavíte se při posezení s hudbou.

Co (zatím) přinesla anketa?

Jak se dalo očekávat, větší část dotazů a připomínek oněch tří anketních lístků se týkala problematiky obce. Zcela zákonitě jsme proto o informace požádali starostu obce Vladimíra Stříbrného, který nám velmi ochotně vyšel vstříc a kvalifikovaně objasnil všechny stávající problémy, které se týkaly daných dotazů.

První dotaz se týkal nového rybníka a jeho okolí na začátku obce od Dětrichova. Rybník je v podstatě dokončen, což byla první etapa, dlouhodobě je naplánováno zvelebení jeho okolí, a to se postupně provádí. Není jistě tajemstvím, že postup prací je podmíněn faktory, se kterými se potýká většina obcí a měst, a nejen jich, tedy nedostatkem financí, tím i pracovníků, což prodlužuje termíny dokončení prací. Konečný plán počítá s umístěním dalších laviček, ale také se skládkou materiálu, který bude obec potřebovat na další akce.

V podstatě totéž se dá říci o skládce v Kristiánově naproti Hrdličkům. Je to dlouhodobá akce, na jejímž konci bude stát komunitní kompostárna. Okolí se potom doupraví, počítá se i se zahrádkou a záhony, kde by se pěstovaly plodiny. Také se počítá s výsadbou stromů. Je tu ale jeden problém, totiž že tam někteří občané navázejí věci, které by v kompostárně neměly co dělat a ani celkově by skládce příliš neprospěly, protože tam zkrátka nepatří.

Další dotaz se týkal špatného příjmu TV programů, hlavně ČT, při zhoršených klimatických podmínkách. A proč obec nezažádá Telekomunikační úřad o výstavbu zesilovače pro příjem TV signálu. Tady ale obec nic nezmůže. Naprostá většina obyvatel, určitě přes 90 %, používá satelitní anténu. Pořízení zesilovače by asi TKÚ, v jehož je to kompetenci, těžko pro několik uživatelů povolil, protože to není levná záležitost. Protože to je ale první požadavek tohoto druhu v obci, bude se tím zabývat. Situaci však bude pravděpodobně komplikovat i to, že se nacházíme na hranici s Polskem a tam platí určitá mezinárodní pravidla. A jen pro doplnění dodáváme, že při bouřkách se ztrácí program i u satelitních přijímačů. Já osobně si v takovém případě řeknu, že při současné kvalitě programů o moc nepřijdu, a buď si čtu, nebo něco píšu.

Proč se nepokračuje na chodnicích, které v obci chybí a kterých se vybudovalo jen část a vedou od ničeho nikam, to je další dotaz. Chodníky byly vydlážděny všude tam, kde to šlo podle rozhodnutí Krajské správy silnic, která o vybudování chodníků rozhodovala, jinam už je nešlo umístit. A i kdyby to šlo, kdo na to dá peníze?

Dalším tématem byla výstavba kaple jako obřadní síně na místním hřbitově a obnovení či připomenutí sbírky na ni. Dobrý úmysl se moc nepovedl, za celé tři roky od vyhlášení sbírky se sešlo necelých čtrnáct tisíc korun. A to je, jak jistě uznáte, na takovou stavbu žalostně málo. Vybrané peníze byly použity na opravu střechy buňky pro správce hřbitova.

Jeden z respondentů pochválil výsadbu zeleně v obci po povodni, ale zároveň zdůraznil potřebu pečovat o ni, aby neuschla. OÚ o zeleň pečuje systematicky, přesto se nedá úplně vyloučit, že třeba některý strom zajde vlivem klimatických podmínek, například nečekaným mrazem nebo napadením chorobou.

Na kritiku černé skládky v Kristiánově reagoval starosta s tím, že není zdaleka jediná. Obec se snaží tento problém řešit, ale není to jednoduché. Ne vždy se podaří najít viníka, pomoci by mohl i větší zájem občanů o nápravu.

Přišel i jeden zajímavý návrh, a to pořádat pravidelně poutě v okolí Heřmanické rozhledny. Je to ale dost obecné. Každá pouť má nějaké zaměření a to v návrhu chybí. Kromě toho je taková pouť značně náročná na organizaci a finanční zabezpečení. S poutí jsou nerozlučně spjaty i různé atrakce pro děti a ty by se v daném prostoru umístit nedaly. Musí se zajistit nějaký zábavní program, který taky není zadarmo. To vše by se ale dalo vyřešit. Podle dosavadních zkušeností je největším problémem zájem a aktivita místních občanů. To se dá bez nadsázky označit za nosné téma.

Potěšilo nás ocenění práce SDH s dětmi. Tady si dovolím uveřejnit celý text jednoho z respondentů: „Krom jiného se mi velice líbí, jak místní SDH sdružilo děti, které práce a ,bytí‘ s hasiči baví. Nemusí tedy jen bezcílně běhat po vesnici a ,dělat lumpárnu‘. A možná z některých z dětí budou v dospělosti hasiči a budou pomáhat lidem.“ Hezké, že?

K obsahu Heřmanického občasníku se vyjádřili dva pisatelé. HO se oběma líbí, oceňují, že se zabývá nejen současným děním v obci, ale uvádí i vzpomínky starších občanů. Jako další námět k obsahu je doporučeno věnovat se také místní hospůdce a jejímu výročí. Ano, hospůdka je důležitou součástí obce a života obyvatel. Nejde jen o posezení po práci, ale i o různé společenské akce. O těch ale v HO celkem pravidelně informujeme. Co se týče výročí, to polokulaté proběhlo vloni. Hospůdka jako obecní byla otevřena v květnu 2003.

Tolik k dosavadním výsledkům ankety. A vy ostatní, pište, vám odpovíme příště.

oba

Akce na léto v Libereckém kraji

Červenec:

20. 7.	Frýdlant	Večerní prohlídka
20. 7.	Frýdlant	Americké léto (park)
20. 7.	Vesec	Benátská noc (810 - 1 630 Kč)
20. 7.-21. 7.	Frýdlant	Zpřístupněná hradní věž
21. 7., 28. 7.	Sychrov	Ukázka sokolnictví (50 Kč - dospělí, 40 Kč - děti 6-15 let)
27. 7.	Kunratice	Letní hasičská tancovačka
30. 7.-29. 8.	Sedmhorky	Sedmhorské léto

Srpen:

8.-10. 8.	Harrachov	Keltská noc (702 Kč)
10.-17. 8.	Frýdlant	Jazzová dílna Karla Velebného
10. 8.	Liberec ZOO	Mezinárodní den slonů - komentované prohlídky
15.-18. 8.	Jindřichovice	Festival Žijící srdce
11. 8., 18. 8., 25. 8.	Sychrov	Ukázka sokolnictví (50 Kč - dospělí, 40 Kč - děti 6-15 let)
23. 8.	Kunratice	Muzikantská vzpomínka na Josefa Sehnoutku
25. 8.	Sychrov	Strašidlo cantervillské na zámku Sychrov (399 Kč)
30.-31. 8.	Bezděz	České hrady

Září:

6.-8. 9.	Liberec	Létofest
8. 9.	Kunratice	Kunratická stopa
13.-21. 9.	Litoměřice	Zahrada Čech
17. 9.	Špitálek	Přednáška Vlastimila Vondrušky (Frýdlant)
20. 9.	Jablonec nad N.	Můžem i s mužem (divadlo)
22. 9.	hrad Valdštejn	Narozeniny Albrechta z Valdštejna
28. 9.	Kunratice	Václavská zábava
28. 9.	hrad Valdštejn	Svatohubertská slavnost

Informujeme

Plánované akce

Srpen: 13.-17. 8. Řezbářské sympozium
Září: 31. 8. Heřmanické šedesátkování

Festival

Na louce u mlýna uprostřed lesů sethání otevřených srdcí

Žijící srdce

JINDŘICHOVICKÝ FESTIVAL O NAPLNĚNÍ V ŽIVOTĚ

15. 8. - 18. 8.
JINDŘICHOVICE POD SMRKEM
V AREÁLU ŽIJÍCÍHO SKANZENU

PŘEDNÁŠKY WORKSHOPY KONCERTY

MOUDROST KMENE KOGI | VODA V KRAJINĚ
REGRESE DO ŽIVOTA MEZI ŽIVOTY
INTIMNÍ SPYNU | SVOBODNÉ VZDĚLÁVÁNÍ
LÉČBA ZVUKEM | PŘÍRODNÍ STAVITELSTVÍ
TRANSOVNÍ TANEC | PERMAKULTURA
ASTROMEDICÍNA | SÍLA DIVOKÝCH BYLIN
KONSTELACE VŠEOHROU | VĚDOMÁ STRAVA
DIVADLO IVETY DUŠKOVÉ | HLINĚNÝ DOMEK JARDY DUŠKA

A MNOHÉ DALŠÍ... dále program pro děti, veganská strava, masáže, stanové městečko, koně

Fb - Festival Žijící srdce
www.lunaria-jindrichovice.cz/festival

ŽIJÍCÍ SKANZEN
JINDŘICHOVICE POD SMRKEM

Benátská! festival dobré nálady

s Impulsem

KAREL GOTT
RICHARD MÜLLER & BAND
CHINASKI • ČECHOMOR
NO NAME • MAREK ZTRACENÝ
MICHAL HRŮZA & KAPELA HRŮZY
LENNY • BEN CRISTOVAO
HARLEY • ALKEHOL • DOCTOR P.P.
WALDA GANG • TRAKTOR
a další

25. - 28. 7. 2019
LIBEREC

Nejvýhodnější vstupenky již v předprodeji!

benatska.cz

IMPULS
Rádioklub

KULTURNÍ LÉTO 2019

ROUPLIŠTĚ
NOVÉ MĚSTO POD SMRKEM

pátek - pondělí
28. června - 1. července **Kinematografie bratří Čadíků**

čtvrtek
4. července **Country SEŠLOST**

pátek
12. července **EXPLOZE**

pátek
19. července **DJ MAZZY**

sobota
3. srpna **pohádkový les s dětskou diskotékou + večerní disko pro dospělé s DJ MAZZY**

sobota
17. srpna **Cover Power**

pátek
30. srpna **Country SEŠLOST**

Heřmanický občasník, ročník 9, číslo 3. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČR E 17534.

Redaktor Oldřich Bat'ka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.

Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.